

Ár 2020, föstudaginn 13. nóvember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Magnús Fannar Sigurhansson og Þorvaldur Emil Jóhannesson.

Fyrir er tekið **mál nr. 10/2020**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 6. september 2020, með kvörtun sóknaraðila, dags. 3. september 2020. Með tölvupósti nefndarinnar 10. september 2020 var kvörtunin send varnaraðila og því gefið kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Athugasemdir varnaraðila bárust með bréfi dags. 2. október 2020 og voru þær sendar sóknaraðila í tölvupósti 6. október 2020. Athugasemdir sóknaraðila við þeim bárust 14. október 2020.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 30. október og 13. nóvember 2020.

II.

Málsatvik

Þann 19. september 2017 gerði A Ltd. samning við varnaraðila um færsluhirðingu. Samningssambandi varnaraðila og A Ltd. lauk þann 24. október 2018 með uppsögn þess fyrrnefnda. A Ltd. bauð upp á tiltekna þjónustu sem gerði aðilum kleift að eiga viðskipti með gjaldeyri og fleira, og voru viðskiptin með þeim hætti að aðilar gátu notað greiðslukort til að kaupa inneign á viðskiptamannareikningi hjá A Ltd., sem var síðan hægt að nota til að eiga viðskipti með gjaldeyri og fleiri viðskipti. Sóknaraðili telur B Ltd. hafa hýst vefsíðuna en varnaraðili telur það vera A Ltd.

Af málgögnum að ráða virðist sóknaraðili hafa keypt inneign á vefsíðunni www.trades.com að samtals \$33.000 á tímabilinu 9. ágúst 2018 til 26. september 2018. Greiðslurnar sundurliðast svo að þann 9. ágúst 2018 greiddi sóknaraðili \$1.000, \$4.000 þann 31. ágúst 2018, þrjár \$5.000 færslur þann 13. september 2018, \$5.000 þann 14. september 2018, \$5.000 þann 26. september 2018 og \$3.000 sama dag. Að sögn sóknaraðila beitti A Ltd. hann blekkingum en hann kveðst ekki hafa fengið þá fjárfestingaþjónustu sem A Ltd. hefði lofað.

Þann 28. apríl 2020, í bréfi sendu með tölvupósti, krafðist lögmaður fyrir hönd sóknaraðila greiðslu úr hendi varnaraðila að fjárhæð \$33.000 og afhendingu á nánar tilgreindum gögnum. Að sögn sóknaraðila svaraði varnaraðili þessu bréfi ekki en í málgögnum liggur fyrir bréf dagsett 7. maí 2020 sent með tölvupósti til lögmanns sóknaraðila, þar sem kröfunum var hafnað. Í svarbréfi varnaraðila var sóknaraðila

jafnframt bent á að kröfu hans væri, að mati varnaraðila, ranglega beint að varnaraðila og að sóknaraðili gæti stofnað endurkröfumál hjá sínum útgáfubanka.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili annað hvort endurheimti þá fjármuni sem hann lét af hendi að fjárhæð \$33.000 til þess aðila sem hýsir vefsíðuna www.trades.com eða greiði honum \$33.000 í skaðabætur.

Þessu til stuðnings vísar sóknaraðili til þess að aðilinn sem hýsir vefsíðuna www.trades.com hafi blekkt sig til að láta af hendi samtals \$33.000 á tímabilinu 9. ágúst 2018 til 26. september 2018. Varnaraðili beri ábyrgð á því þar sem það hafi aldrei átt að hafa viðskipti við þann aðila sem hýsti vefsíðuna. Varnaraðili hefði, að mati varnaraðila, átt að framkvæma áreiðanleikakönnun á þeim aðila sem hýsti vefsíðuna, fá KYC skjöl og fylgja lögum um peningþvætti. Að mati sóknaraðila hefði varnaraðili með þessu getað gert sér grein fyrir því að félagið sem hýsti vefsíðuna væri að beita blekkingum.

Í viðbótarathugasemdum sínum lýsir sóknaraðili yfir vonbrigðum sínum yfir athugasemdum varnaraðila. Hann hafi verið fórnarlamb og blekktur af hýsingaraðila vefsíðunnar www.trades.com. Hýsingaraðilinn hafi í fyrsta lagi ekki lagt fram sannanir að hafa fjármagnað reikninginn sinn, enda skorti hann öll leyfi til þess. Í öðru lagi auglýst á eftirlitsskyldum fjármálamörkuðum með ýmsa fjármálagerninga þrátt fyrir að skorta öll leyfi til þess að veita slík verðbréfavíðskipti. Í þriðja lagi fengið sig til að trúá því að hann væri að fjárfesta, hann hafi séð alla venjulega hluti sem ætla má frá fjárfestingarreikningi, svo sem grænu og rauðu, línurit, töflur og merkimíða, hann hafi einnig fengið sérstakan verðbréfamiðlara, sem sóknaraðili telji einnig að skorti öll leyfi. Í fjórða lagi sannfært sig um að leggja meira og meira inn þar til hann tapaði \$33.000. Á eins og hálfmánaðar tímabili hafi einhver ókunnugur sannfært sig um að hann væri sannarlega að fjárfesta og græða en það eina sem hafi skilað sér væri blekking. Því til stuðnings hvornig hann viti að reikningurinn hans hafi ekki verið fjármagnaður vísar sóknaraðili til þess að hann hafi ekki fengið neina sönnun þess efnis. Slíka sönnun mætti leggja fram með reikningsyfirliti, sem sýni viðskipti sóknaraðila, magn, hagnað og tap, en síðast en ekki síst, reikningsnúmer. Reikningsnúmer væri einfalt að sannreyna með eftirlitsaðila. Sóknaraðili nefnir að til dæmis sé slíkt reikningsnúmer á reikningsyfirliti frá viðskiptabanka hans. Aftur á móti hafi hann aldrei fengið slíkt reikningsnúmer eða aðra staðfestingu að reikningur hans hafi verið fjármagnaður. Hann hafi því verið blekktur. Gífurlegt álag vegna þessa hafi haft mikil neikvæð áhrif á sóknaraðila. Fyrir utan augljós fjárhagsvandræði hafi þetta ollið honum kvíða, stressi, þunglyndi og svefnlausum nóttum. Því til viðbótar hafi þetta haft áhrif á sambönd hans og að lokum skilið hann eftir niðurbrotinn og lítinn í sér auk tilfinninga um missi. Einhver verði að taka ábyrgð. Varnaraðili, sem eftirlitsskyldur aðili, geti einfaldlega ekki leyft slíkar blekkingar viðgangast. Að lokum leggur sóknaraðili fram tvær spurningar. Annars vegar spyr hann hvar sé áreiðanleikakönnun bankans og hins vegar hvar réttlætið sé.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að máli sóknaraðila verði vísað frá. Til vara krefst hann þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sinni, um frávísun máls sóknaraðila, til stuðnings vísar varnaraðili í fyrsta lagi til þess að það telji kvörtun sóknaraðila fyrir nefndinni ekki getað verið beint

að sér enda sé það frumforsenda þess að nefndin taki til meðferðar mál, að fyrir hendi sé réttarágreiningur milli fjármálafyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Varnaraðili mótmæli því að það hafi verið kröfuhafi sóknaraðila vegna þeirra kortafærslna, sem kvörtun þessa máls lúti að, og sóknaraðili hafi þar af leiðandi ekki verið skuldari gagnvart varnaraðila. Fyrir liggir að ekkert samningssamband sé eða hafi verið á milli varnaraðila og sóknaraðila og byggir frávisunarkrafa varnaraðila því á aðildarskorti í skilningi réttarfars, sem leiði til sýknu sbr. 2. mgr. 16. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91/1991. Lögsaga nefndarinnar nái ekki yfir þann raunverulega réttarágreining sem fyrir hendi sé í máli þessu, milli sóknaraðila og A Ltd., og standi varnaraðili utan hans.

Í kvörtun sé sjálfstæð lýsing málavaxta afar takmörkuð og fjalli aðeins um viðskiptasamband sóknaraðila við A Ltd., enda sé ekkert samningssamband fyrir hendi milli sóknaraðila og varnaraðila. A Ltd. sé sá aðili sem geti beint kröfu að varnaraðila sem notandi greiðsluþjónustu varnaraðila í skilningi laga um greiðsluþjónustu. Sóknaraðili verði að beina kröfum sínum gagnvart A Ltd. eða útgáfubanka sínum, enda geti varnaraðili ekki ábyrgst að þriðji maður standi við skuldbindingar sínar samkvæmt samningi sínum við sóknaraðila.

Ekkert í gögnum málsins sýni fram á að samningssamband hafi myndast milli sóknaraðila og varnaraðila og verði af þeim sökum að vísa málinu frá þegar af þeirri ástæðu, sbr. mál nefndarinnar nr. 20/2019.

Í öðru lagi telji varnaraðili að málið eigi ekki undir úrskurðarnefndina á grundvelli 76. gr. laga um greiðsluþjónustu nr. 120/2011. Telji varnaraðili að sóknaraðili geti ekki byggt á heimild 2. mgr. 76. gr. laga nr. 120/2011 þar sem hann teljist ekki notandi greiðsluþjónustu í skilningi laganna og falli því utan hennar. Þessu til stuðnings vísar varnaraðili til athugasemda að baki ákvæðinu í greinargerð þeirri er hafi orðið að lögum þar sem segi að Fjármálaeftirlitið eða aðrir opinberir eftirlitsaðilar, skeri ekki úr um einkaréttarleg álitafni eða kröfur um skaðabætur.

Í þriðja lagi byggir varnaraðili frávisunarkröfu sína á því að málartilbúnaður og kröfugerð sóknaraðila sé það óljós að kvörtunin sé ekki tæk til úrskurðar í skilningi e-liðar 1. mgr. 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki og því einsýnt að vísa beri málinu frá. Því til stuðnings vísar varnaraðili til þess að samkvæmt kröfum úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki skuli kvörtunaraðili greina skýrlega hvers er krafist, svo sem fjárhæð kröfu, vexti, kostnaðar, viðurkenningu á réttindum, lausn undan skyldu eða annars sem gæti átt við. Í máli þessu fari sóknaraðili fram á að varnaraðili endurheimti fjármuni sína vegna viðskipta sinna við þriðja mann eða endurgreiði þá fjárhæð sem samsvari þeim viðskiptum án þess að gerð sé nokkur grein fyrir á hvaða grundvelli krafa hans sé byggð. Lýsing málavaxta sé af skornum skammti, gagnaframlagning sé verulega ábótavant og rökstuðningur ófullnægjandi enda sé þar enga tilvísun að finna til lagaákvæða eða réttarreglna sem hann byggir á. Af þeim sökum telur varnaraðili ekki hjá því komist að kröfu sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni, sbr. meðal annars þrjú mál nefndarinnar nr. 10/2015, 9/2018 og 22/2016.

Varnaraðili starfi samkvæmt lögum um greiðsluþjónustu nr. 120/2011 en sóknaraðili hafi ekki bent á nokkur ákvæði í lögnum eða gefið í skyn að varnaraðili hafi gerst brotlegt gegn þeim. Greiðsluþjónusta varnaraðila hafi verið takmörkuð við að flytja tiltekið fjármagn frá útgáfubanka sóknaraðila til A Ltd. Umþrætt viðskipti sem hafi átt sér stað milli A Ltd. og sóknaraðila að því loknu hafi verið varnaraðila óviðkomandi. Það sé vandkvæðum bundið fyrir varnaraðila að verjast jafn óljósum

kröfum og settar séu fram í kvörtun sóknaraðila án neinna lagatílvísana eða málsástæðna. Sóknaraðili vísi til þess að varnaraðili hafi meðal annars ekki framkvæmt áreiðanleikakönnun (e. due diligence) á A Ltd. og ekki starfað í samræmi við „peningaþvættisög“ (e. anti-money laundering laws). Með vísan til framangreinds hafnar varnaraðili þessum ásökunum alfarið. Vísanir sóknaraðila séu til laga og reglna í heild sinni og eru þær svo vanreifaðar að þær séu ómarktækar með öllu.

Jafnframt bendir varnaraðili á að kröfugerð sóknaraðila um greiðslu samtals \$33.000 sé óskýr og ekki studd skýrum gögnum. Ekki sé heldur vísað til á hvaða lagagrundvelli krafan sé byggð. Þar að auki sé ekki að sjá að kröfurnar séu þess eðlis að þær falli undir lögsögu nefndarinnar. Mál sóknaraðila sé því almennt svo vanreifað að það eigi ekki undir úrskurðarvald nefndarinnar í skilningi framangreinds ákvæðis. Frávísunarkröfu sinni til stuðnings vísar varnaraðili til hliðsjónar í meginreglu einkamálaréttarfars um skýra kröfugerð, sem eigi sér meðal annars stoð í 80. gr. laga nr. 91/1991, um meðferð einkamála.

Með vísan til framangreinds þá krefst varnaraðili þess að málinu verði vísað frá í heild sinni á grundvelli 7. gr. samþykkta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Varakröfu sinni, um höfnun allra krafna sóknaraðila, til stuðnings vísar varnaraðili til þess að það mótmæli öllum málsástæðum sóknaraðila, jafnvel þó ekki sé fjallað sérstaklega um þær í athugasemdum sínum. Varnaraðili fer fram á að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili mótmælir kröfu sóknaraðila um greiðslu á samtals \$33.000, enda sé krafan með öllu órökstudd og vanreifuð, og vandséð að krafan eigi sér stoð í lögum um greiðsluþjónustu eða geti byggt á öðrum lagagrundvelli. Varnaraðili vísar einnig til þess að skilyrði almennu sakarreglunnar séu ekki uppfyllt þar sem ekki hafi verið sýnt fram á að varnaraðili hafi með saknæmum og ólögætum hætti valdið sóknaraðila tjóni. Varnaraðili telur þannig að sóknaraðili hafi ekki sýnt fram á hann hafi orðið fyrir tjóni, enda hafi engin gögn verið færð fram þar að lútandi. Þá hafi sóknaraðili ekki sýnt fram á að slíkt tjón megi rekja til háttsemi varnaraðila eða að nokkur háttsemi sem varnaraðili viðhafði sé saknæm eða ólögæt.

Í fyrsta lagi byggir varnaraðili kröfu sína á því að ekkert samnings samband hafi verið fyrir hendi milli sín og sóknaraðila. Þar af leiðandi hafi aldrei verið til staðar kröfuréttarlegt samband í skilningi samninga- og kröfuréttar. Kröfu sóknaraðila um endurgreiðslu á kortafærslum til A Ltd., að samtals fjárhæð \$33.000, geti því ekki verið beint að varnaraðila í skilningi kröfuréttar. Varnaraðili vísar til þess að það hafi ekki verið kröfuhafi sóknaraðila vegna þeirra millifærslna, sem mál þetta lúti að, og til þess að sóknaraðili hafi þar af leiðandi ekki verið skuldari gagnvart varnaraðila. Það liggja í hlutarins eðli, að greiðsluþjónustuveitandi verði ekki krafinn um endurgreiðslu vegna meintra samningsbrota eða sviksamlegra færslna söluaðila, þ.e. þriðja manns. Slík krafa verði aðeins fengin með tilstilli dómstóla og úrræða í kjölfar hugsanlegs dóms um að samningsaðili sóknaraðila hafi gerst brotlegur við lög.

Í öðru lagi vísar varnaraðili til þess að þær greiðslur sem sóknaraðili framkvæmdi til A Ltd. teljist ekki gallaðar í skilningi laga um greiðsluþjónustu nr. 120/2011 og beri varnaraðili ekki ábyrgð á þeim í skilningi laganna. Varnaraðili hafi hvorki viðhaft ólögæt né saknæmt framferði sem greiðsluþjónustuveitandi í skilningi laga nr. 120/2011 heldur þvert á móti hafi varnaraðili starfað í samræmi við allar þær skyldur sem löggin leggja á herðar þess. Sú greiðsluþjónusta sem varnaraðili framkvæmdi teljist hvorki gölluð né hafa ekki átt sér stað í skilningi 69. gr. laga nr.

120/2011. Telur varnaraðili sig því ekki bera ábyrgð á greiðslum sóknaraðila á grundvelli þessa ákvæðis.

V.

Niðurstaða

Nefndin telur að ágreiningur um viðskipti við varnaraðila heyri almennt undir lögsögu nefndarinnar á grundvelli 76. gr. laga um greiðsluþjónustu nr. 120/2011, sbr. 19. gr. a í lögum nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki.

Varnaraðili hefur andmælt því að samningssamband sé milli sóknaraðila og varnaraðila og málinu sé beint að röngum aðila. Á hinn bóginn hefur varnaraðili ekki andmælt því að umþrættar færslur að fjárhæð \$33.000 á tímabilinu 9. ágúst til 26. september 2018 hafi verið framkvæmdar. Sóknaraðili nýtti sér þjónustu varnaraðila sem greiðsluþjónustuveitanda. Greiðsluþjónusta varnaraðila fólst í að flytja tiltekið fjármagn samkvæmt greiðslufyrirmælum sóknaraðila, frá útgáfubanka sóknaraðila til A Ltd. Varnaraðili var ekki beinn aðili að viðskiptum sóknaraðila en var þjónustuveitandi í tengslum við umrædd viðskipti og verður því talið að samningssamband sé á milli málsaðila.

Á varnaraðila hvíla tilteknar skyldur sem og ábyrgð sem greiðsluþjónustuveitanda samkvæmt lögum um greiðsluþjónustu nr. 120/2011. Samkvæmt 69. gr. laga nr. 120/2011 ber varnaraðili meðal annars ábyrgð á að greiðsla eigi sér stað, hún sé réttilega framkvæmd og sé ekki haldin annmarka eða galla. Í slíkum tilvikum getur varnaraðili orðið ábyrgur gagnvart þeim sem gefur greiðslufyrirmæli eða viðtakanda. Að sama skapi getur varnaraðili orðið ábyrgur ef viðtakandi greiðslu gefur fyrirmæli um framkvæmd greiðslu, án þess að samþykki greiðanda liggja fyrir.

Nefndin telur að ekkert í gögnum málsins sýni fram á að varnaraðili hafi gerst brotlegur samkvæmt lögum um greiðsluþjónustu nr. 120/2011. Nefndin telur jafnframt að þær greiðslur sem framkvæmdar voru teljist hvorki gallaðar eða haldnar öðrum annmörkum sbr. 69. gr. sömu laga. Að sama skapi hefur sóknaraðili ekki getað sýnt fram á að varnaraðili hafi viðhaft ólöglegt eða saknæmt framferði sem greiðsluþjónustuveitandi

Með vísan til þess sem að framan er rakið ber að hafna kröfu sóknaraðila.

Úrskurðarorð:

Máli sóknaraðila, M, gegn varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 13. nóvember 2020

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Magnús Fannar Sigurhansson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir
Þorvaldur Emil Jóhannesson